

Mindstemaal for Pengehjælpens Beløb, at der ikke blev Tale om, at de københavnske Sygekasser overhovedet kom til at miste nogen Del af Statstilskuddet.

Maatte jeg, medens jeg er ved de københavnske Sygekasser, tillade mig at gøre den højtærede Indenrigsminister opmærksom paa, at naar det i § 9, 1ste Stykke, hedder om det Udvalg, der skal nedsættes for i Tvivls-tilfælde at skønne over, om nogen efter sin økonomiske Stilling kan optages som nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, at det ene Medlem skal udnævnes af Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor den paagældende bor, saa er denne Regel neppe rigtig praktisk for Københavns Vedkommende. Det forekommer mig, at Bestemmelsen trænger til at blive tænkt noget nærmere igennem, kan jeg maaske kalde det. Forholdene er jo saa store i København, at der f. Eks. aldeles ikke kunde være Tale om, at det samme Medlem kunde skønne over alle de forskellige Tilfælde, da vilde hele hans Tid og mere til medgaa. Man maatte vel kunne gaa ind paa at give Københavns Kommunalbestyrelse en Myndighed til i hvert enkelt Tilfælde, der var Tale om, eller overfor hver enkelt Sygekasse, hvorledes det nu kunde ordnes, at delegere sin Myndighed til en eller anden bestemt Person, en Embedsmand eller lignende.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fortsættelsesygekasser vil jeg angive som mit Standpunkt, at jeg gerne saa, at de Sygekasser, der eventuelt kunde faa den Begunstigelse at komme ind under Statens Kontrol, hvad der jo netop skulde yde en større Sikkerhed for dem, blev fuldkommen løstnet fra de bestaaende anerkendte Sygekasser. Jeg ser med nogen Beklagelse, at der overhovedet skal være Tale om saakaldte Fortsættelsesygekasser, som skulde ledes i Forbindelse med de anerkendte Sygekasser. Jeg maa anse dette for afgjort uheldigt. Saa længe man havde en Grænse af rent talmæssig Karakter, saa længe man gik rent bureaukratisk til Værks, og mange Medlemmer derved kom over Grænsen og saaledes ikke kunde vedblive at staa i eller komme ind i statsanerkendte Sygekasser, kunde jeg forstaa, at man tog lidt lempeligt paa hele den Historie og sagde: Det er jo ret tilfældigt, om Folk er paa den ene eller paa den anden Side af Grænsen; det kan maaske dreje sig om en Difference af forholdsviis faa Kroners Indtægt; lad dem derfor blot blive staaende, eller lad os lave en Fortsættelsesygekasse, der i Virkeligheden kun er som en mindre Syge-

kasse ovenpaa den bestaaende. Men nu lykkes det forhaabentlig at faa virkelig rationelle Forhold gennemført, idet man ikke alene lægger Vægt paa det talmæssige, om en Mand har en vis Indtægt, men overhovedet kommer ind paa det, som efter min Mening er det fuldkomment rigtige, nemlig at skønne over alle de økonomiske Momenter, som bestemmer Mandens økonomiske Stilling, altsaa ikke alene Indtægten, som selvfølgelig er et meget vigtigt Moment, men ogsaa de andre Momenter, Indtægtens Art og Varighed, Gæld, Børneantal o. s. v. Man gaar desuden videre til et konkret Skøn, der kan øves i hvert enkelt Tilfælde, hvor der kan være Tvivl. Men saa mener jeg, man kan have nogenlunde Sikkerhed for, at alle de Mennesker, der overhovedet har et billigt Krav paa at komme ind i de statsanerkendte Sygekasser, ogsaa kommer ind i dem. Saa snart der da bliver Tale om Folk, der virkelig er rykkede op i et højere økonomisk Lag, mener jeg, de bør helt ud af de statsanerkendte Sygekassers Kreds, og at der for dem bør laves særlige Sygekasser. For disse særlige Sygekassers Vedkommende kan jeg ikke svinge mig op til den samme Patos som den ærede foregaaende Taler (Kierkegaard); men det forekommer mig baade rimeligt og forstandigt, at man yder saadanne Sygekasser det økonomiske Gode, der ligger i, at man eventuelt stiller dem under Statens Tilsyn og derigennem giver en Betyggelse for, at de virkelig forsikringsteknisk er i Stand til at yde, hvad de lover. Men i øvrigt er det min Mening om disse Kasser, at det hurtigt vil vise sig, at de fordrer et langt større administrativt Apparat og et administrativt Apparat af en anden Art end det, som forslaar i en anerkendt Sygekasse. Det vil vanskeligt kunne magtes af en anerkendt Sygekasse, navnlig naar den anerkendte Sygekasses Bestyrelse faar dette tildelt som et helt nyt Appendiks, som en Forøgelse af Arbejdet. Og dernæst vil det ogsaa vise sig, tror jeg, at Sygelighedsprocenten vil være en noget anden, at de altsaa forsikringsteknisk skal lægges noget anderledes an. Om Sygekasseinspektoratet virkelig skulde kunne magte at overtage en saadan Kontrol ved, at der gives nogle faa beskedne Lønningstillæg til Inspektøren og Fuldmægtigen, stiller jeg mig meget tvivlende overfor. Men det er selvfølgelig et Spørgsmaal, der blot drejer sig om Penge. Hvis Sygekasseinspektoratet bliver udrustet med de fornødne Midler, vil det vel ogsaa kunne paatage sig den forøgede Opgave ved Udvidelsen. Jeg